

Meghívott előadó a MTNE 16. fórumán

Varga P. Ildikó (született 1977-ben) a BBTE Magyar Irodalomtudományi Intézetének adjunktusa. 1999-ben végzett magyar-finn szakon, majd protestáns egyháztörténetből szerzett magiszteri fokozatot 2001-ben. Ezt követően 2009-ig a BBTE Hungarológiai Doktori Iskolájának volt doktorandusz hallgatója. Doktori disszertációjában a Kalevala magyar fordításainak fogadtatását vizsgálta. Főbb kutatási területe: a fordítás elmélete és története, magyar-finn kulturális kapcsolatok 1880–1945 között. Ezekben a témákban számos tanulmányt publikált. Idén jelent meg a második Kalevala-fordító, Vikár Béla leveleit tartalmazó könyve. A kötetben hatszáz, jegyzetekkel ellátott levél található, melyek a magyar-finn kulturális kapcsolatok sokrétűségére világítanak rá. A finnországi Centre for International Mobility vendégkutatói ösztöndíjával több alkalommal kutatót a helsinki levéltárakban. A Helsinki Egyetem magyar szakán egy fél éven keresztül oktatott, és négy alkalommal az egyetem által szervezett Erasmus Intensive Language Course vezető tanárként is közreműködött. Emellett több ízben az MTA Domus Hungarica ösztöndíjasa volt.

Az Erdélyi Múzeum folyóirat szerkesztőségének tagja.

A Magyar Tudomány Napja Erdélyben 16. fórumán elhangzó előadása:

Varga P. Ildikó *„Finnország egyik leglelkesebb diplomatája itt több mint 50 éven keresztül.” Vikár Béla szerepe a magyar–finn kapcsolatokban*

Finnország idén ünnepli függetlenségének százéves évfordulóját. Előadásom a magyar-finn kapcsolatokat tekinti át a XIX. századtól 1937-ig, a személyes kapcsolatoktól az államközi szerződés megkötéséig. A kapcsolatok előmozdításában Vikár Béla (1859–1945) központi szerepet játszott. Vikár nevét leginkább a Kalevala fordítójaként ismerjük, de lapszerkesztőként és irodalomszervezőként is figyelmet érdemel. Különösen szerkesztői tevékenységét jellemezte a finn kultúra, Finnország politikai helyzete iránti érdeklődés. A cenzúra, a finnek jogai az orosz cári birodalomban vagy a nők helyzete Finnországban és Magyarországon egyaránt megjelennek a Vikár szerkesztette lapokban.

Előadásomban arra kívánok rámutatni, hogy bár a személyes kapcsolatok mozgatórugója egyértelműen a nyelvrokonság volt, ez valójában csak apropóul szolgált egy sokrétű, sokoldalú, egymást modellként állító viszony- és kapcsolatrendszer megteremtéséhez és fenntartásához.